Церонимо Стилтон

ПУТОВАЊЕ КРОЗ ВРЕМЕ

ТАЈНА КЛЕОПАТРИНОГ ОГЛЕДАЛА

Вулканчић

Назив оригинала: Geronimo Stilton: Viaggio nel tempo – 4
Текст: Џеронимо Стилтон / Geronimo Stilton
Сарадник на тексту: Изабела Салмоираго / Isabella Salmoirago
Уредничка координација пројекта Стилтон: Патрисија Пуричели / Patrizia Puricelli
Уредници оригиналног издања: Изабела Салмоираго / Isabella Salmoirago и Алесандра Роси / Alessandra Rossi у сарадњи са Маријом Баларoти / Maria Ballarotti

Уметнички координатор: Роберта Бјанки / Roberta Bianchi
Асистент: Лара Мартинели / Lara Martinelli
Графички дизајнер: Јуко Егуса / Yuko Egusa
Илустрације: Данило Бароци / Danilo Barozzi, Силвија Биголин / Silvia Bigolin и Данило Лоицеда / Danilo Loizedda (цртеж), Кристијан Алипранди / Christian Aliprandi (боја) и Пијеме архива/ Archivio Piemme
Графички оквири: Карла Дебернарди / Carla Debernardi (цртеж и боја)
Илустрације апендикса: Андреа Денегри / Andrea Denegri (цртеж) и Алберто Бјанки / Alberto Bianchi (боја)
Илустрације на предњим и задњим странама: Данило Лоицеда / Danilo Loizedda (цртеж и боја)
Корице: Силвија Биголин / Silvia Bigolin (цртеж и боја)
Стручна редактура: Аристиде Малнати / Aristide Malnati

Према оригиналној идеји Елизабете Дами (Elisabetta Dami)
www.geronimostilton.com

© 2011 Edizioni Piemme S.p.A.
© 2018 Mondadori Libri S.p.A. for PIEMME, Italia
Права за српско издање © 2023 Вулкан издаваштво
International rights © Atlantyca S.p.A., Corso Magenta 60/62 - 20123 Milan - Italy
www.atlantyca.com - contact: foreignrights@atlantyca.it

Имена, ликови и места из серијала *Џеронимо Стилтон* су регистровани заштитни знак у власништву фирме *Atlantyca S.p.A.* Сва права задржана. Морална права власника су утврђена.

Стилтон је име чувеног сира који се од краја XVII века производи у Енглеској. Назив сира је регистровани заштитни знак. Сир стилтон је омиљени сир Џеронима Стилтона. Више информација о стилтон сиру потражите на сајту www.stiltoncheese.co.uk.

Сва права задржана. Ниједан део ове књиге не сме се чувати, умножавати или на било који начин дистрибуирати, било у електронском или механичком облику, укључујући и фотокопирање, снимање и све остале системе чувања и размене података, без претходног писаног допуштења од стране власника права.

ОВА КЊИГА ПРИПАДА:

.....

.....

ЛИКОВИ У „ПУТОВАЊУ КРОЗ ВРЕМЕ“:

Церонимо Стилтон

Драги мишићи, моје име је Стилтон, Церонимо Стилтон, и управо се спремам да вам испричам једну заиста мишотастичну авантуру! Али хајдемо редом, да вам прво представим своје пријатеље!

Џим Џумбус

Џим Џумбус, археолог и љубитељ авантура, прави је „ловац на благо“. Мада се бави свим врстама спортова, његова права страст јесте разоткривање мистерија!

Маја

Маја, рођака Џима Џумбуса, очаравајућа је мишица продорних тамних очију која студира археологију. Обожава све екстремне спортове и авантуристичког је духа.

Бенџамин Стилтон

Ах, Бенџамин! Он је мој омиљени нећак, и права је нежна маза. Замислите само ово: сања да постане велики новинар... баш као ја!

Пандора Воц

Она је Бенџаминова најбоља пријатељица и једна мала, весела и живахна мишица... понекад и превише живахна! Али вам признајем да је пресимпатична!

Амперио Волт

Професор Волт, генијални изумитељ, предано се посвећује научним експериментима свих врста. Његов најновији изум је *Темпикс*, машина за путовање кроз време коју смо користили на овом путовању!

РОБ-8

Мали робот, којег је дизајнирао професор Волт, заправо је компјутер који управља *Темпиксом*. Стално прича и зна да буде помало злоћкаст, али уме да реши сваки проблем!!

МОЈА ПУТОВАЊА КРОЗ ВРЕМЕ

Драги мишићи, добро дошли на наше поновно виђање и на још једно преузбудљиво путовање кроз време! Заједно са својим пријатељима испробао сам све машине за путовање кроз време које је направио професор Волт. Овог пута чак и *Темпикс*, машину која још увек није тестирана... Бррр, каква мачковишна фрка!

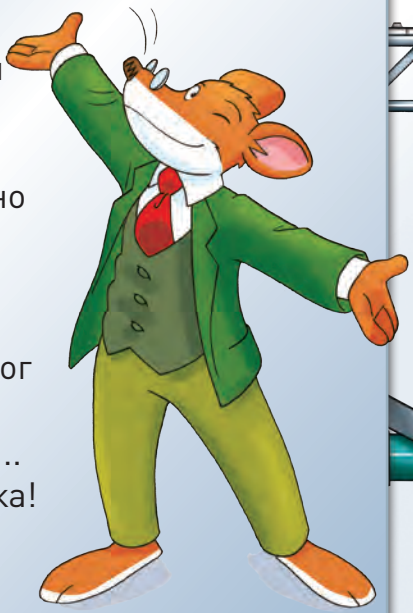

МИШОНАУТИЛУС

Са *Мишонаутилусом*, првом машином за путовање кроз време коју је изумео Волт, били смо у праисторији, старом Египту и средњовековној Британији, и свашта смо видели! Стегосауре, праисторијске шуме, мумије, фараоне, дворце и витезове...

СОЛАРИЈА

Када је Волт изумео *Соларију*, напреднију машину за путовање кроз време, отиснули смо се на ново путовање. Посетили смо Рим у време Јулија Цезара, открили тајне мајанских градова и плесали у луксузној палати Версаја из времена Краља Сунца!

КАПИЈА ВРЕМЕНА И ПРОСТОРА

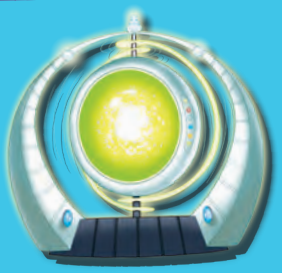

Помоћу *Капије времена и простора* били смо на још једном мишотастичном путовању! Прошавши кроз њу, доспели смо у ледено доба, стару Грчку и Фиренцу за време ренесансе: срели смо неке од незаборавних личности!

ТЕМПИКС

Током путовања кроз време које се спремам да вам испричам, путовали смо *Темпиксом*, најмодернијом машином за путовање кроз време, коју је осмислио професор Волт. Да бисмо прешли из једне епохе у другу, *размишили* смо се и поново *смишили*. Заиста јединствено искуство! ЦИЈУУУ!

Апћиха! Апћиха! Аааааапћиха!

Било је то једно **ЛЕДЕНО** зимско поподне, и ја сам седео у својој фотељи, **ЗАМОТАН** у три покривача, обучен у седам пиџама, три џемпера, два пара чарапа, чизме за снег, са све вуненом капом са кићанком, грејачима за уши, штитником за реп и... чак сам на себи имао **ВУНЕНЕ** гаће!

Какве лепе снежне пахуљице...
Роарррр...
Врррр...
Ура!
Уффф! Ах!
Хајде да правимо Снешка Белића!
Бррр...

Ех!
Ух!
Каква мачковишна хладноћа!
Каква вејавица!
Уф! Како је ово напорно!
Алпиха!

Напољу је Мишоград личио на Северни пол. Било је толико **ХЛАДНО** да би и поларни медвед обукао капут.

Упркос леду и упркос томе што је градоначелник апеловао на све грађане да остану у својим кућама, ја сам дан раније покушао да **И ЗАЂЕМ.**

Ја сам тип, *то јесте миш*, који има пуно обавеза: уређујем *Мишје новости*, најпознатије новине на Острву мишева. Сад сте већ и сами схватили ко сам ја: моје име је Стилтон, *Церонимо Стилтон.*

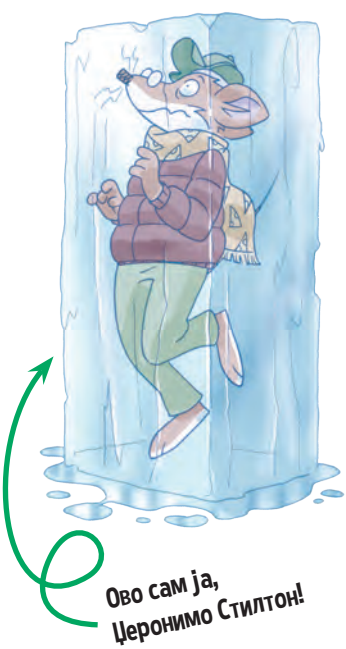

У уторак ујутру покушао сам да одем до канцеларије, али сам се претворио у **САМТУ** леда! Били су потребни сати и сати да се одледим, а резултат је била највећа **ПРЕХЛАДА** која ме је у животу задесила! Ето зашто сам био тамо, тако замотан у фотељи, у тренутку када је телефон

зазвонио. Била је то моја тетка Липа.

– ХХАЛО! КККО ЈЕ ТО? ОХ, ЋАО, ТЕТКА ЛИППА, ТО СИ ССССТВАРНО ТИ! КАККВО ПРИЈАТНО ИИИЗНЕНАЂЕЊЕ!

– Ох, јадничко, како те је снашла ужасна прехлада! Требало би да се напариш водом из Сумпорног језера. Смрди као покварено јаје, али то је најбољи лек!

Покварено јаје.

– ИИНАПАРИМ?

– Да, да се напариш. Треба да удишеш топлу пару, а главу да прекријеш пешкиром...

Захвалио сам тетки Липи и спустио слушалицу. Одмах потом поново је зазвонио телефон. Био је то мој рођак Трапола.

– ХХАЛО! КККО ЈЕ ТО? ОВДЕ ССССТИЛТОН, ЦЦЦЕРОНИМО ССТИЛТОН!

– Рођаче, баш те је притегла та прехлада! Треба ти једна врела купка у муљу Мишјег мора! Смрди као ПОКВАРЕНА РИБА, али то је најбољи лек!

Покварена риба.

– ММУЉЕ ММИШЈЕГ МММОРА?

– Не, ниси разумео, рекао сам Мишјег мора!

– ТТТАЧНО, ТО САМ И РРРЕКАО: МММИШЈЕГ МММОРА!

– Не, рођаче, рекао сам Мишјег мора! Пробај да не грешиш, запамти: М-И-Ш-Ј-Е-Г М-О-Р-А. Ако после погрешиш име и лек не буде деловао, немој да буде моја кривица, јасно?

Захвалио сам Траполи и рекао му да сам савршено јасно разумео, само нисам успевао да изговорим име од дрхтавице због прехладе.

Тек што сам спустио слушалицу, кад је поново за-за- «ЗВОНИО» телефон! Била је то моја сестра Теа. Чак ми је и она понудила лек који је по њеном мишљењу био најбољи:

– Брацо мој, како си? Рекла ми је тетка Липа да си зарадио баш грозну ПРЕХЛАДУ! Требало би да попијеш чај од планинске мочварне хајдучице. Расте само на обронцима врха Творник, и смрди на ужеглу канту за смеће, али то је најбољи лек!

Ужегла канта за смеће.

Захвалио сам јој на бризи, али сам је уверио да нема потребе ни за каквим **најбољим** леком, још поготово ако тај лек смрди на покварено јаје, покварену рибу или на ужеглу канту за смеће. Радије бих чекао да прехлада прође сама од себе!

Покварени купус.

После ње су даље звале и: Цица, која ми је предложила топле облоге од семена танфоликије, које смрди као покварени **купус;** бака Роса, која ми је саветовала да поједем кашу од алгиних слузи, љигавих попут огромног пужа (није ми рекла каквог су укуса, али сам и сâм могао да претпоставим).

Љигава слуз огромног пужа.

Последњи који је звао био је мој деда Тврткo Топузовић, звани Панцер, који ми није понудио никакав најбољи лек на свету, већ ми је **дрекнуо** на уво да се ту не развлачим и да пожурим да оздравим. У случају да сам

заборавио, подсетио ме је да би он у своје време ишао на посао и на носилима!

Тада сам донео драстичну **ОДЛУКУ:** искључио сам мобилни телефон, ишчупао фиксни, одврнуо звонце на вратима, искључио интерфон и завукао се у кревет под планину јоргана.

Ступио је на сцену **МОЈ** најбољи лек на свету: у **ТОПЛОМ** се одмарати и одспавати три дана заредом!

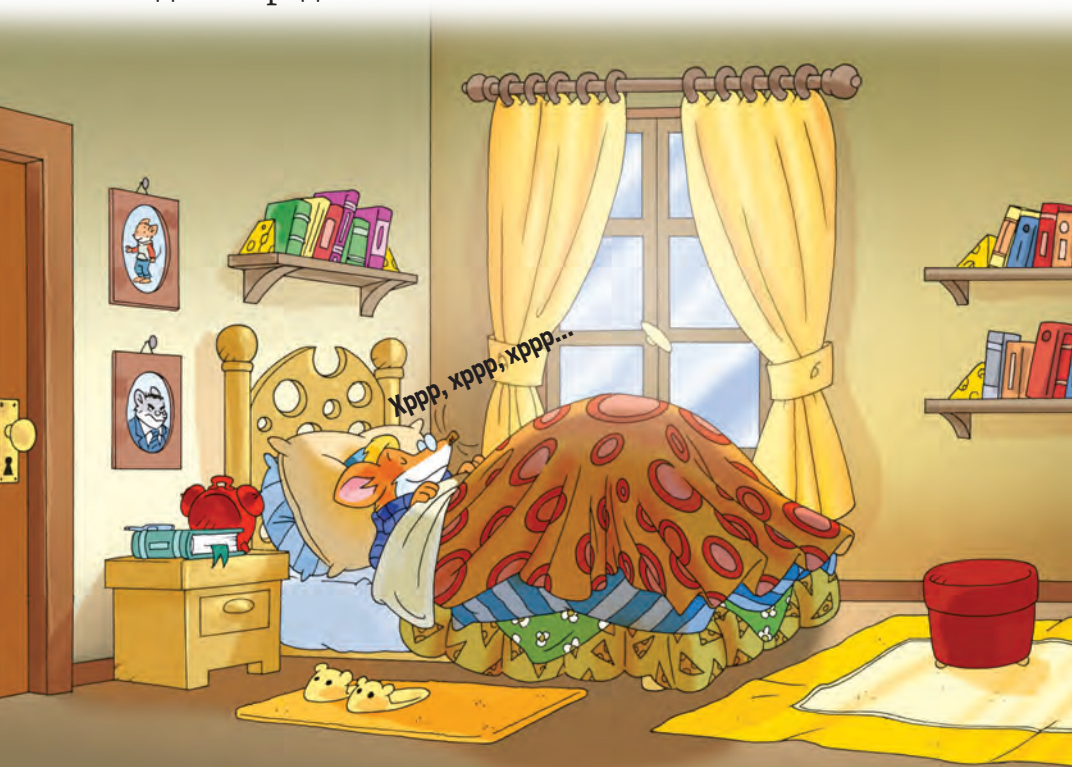

Када сам устао, три дана касније, био сам савршено здрав. Провирио сам кроз прозор: сијало је дивно сунце и, иако је била зима, улице Мишограда су врвеле од грађана.

ЛЕДЕНИ ТАЛАС ЈЕ ПРОШАО!

Потом сам притиснуо дугме за телефонску секретарицу. Имао сам тридесет пропуштених позива од родбине и пријатеља који су ми предлагали њихове **лекове** који су били најбољи, и петнаест позива од деде Тврдтка, који ме је подсећао на то да је он био прави директор, са осећајем одговорности, а да сам ја већи мекушац од најмекшег масног сира, и да сам дозволио да ме обори једна прехлада. Последње три поруке биле су од професора Волта...

Три узнемирене поруке...

У првој поруци Волт се распитивао за моје здравље и љубазно ме замолио да га позовем чим будем био у могућности. Међутим, по тону гласа деловао ми је **ПОМАЛО УЗНЕМИРЕНО**.

ПРОФЕСОР АМПЕРИО ВОЛТ

Он је мој драги пријатељ и изузетан изумитељ, али је управо због тога увек у опасности: многи бескрупулозни мишеви покушавају да му на све начине украду његове изуме! А његови пројекти у њиховим рукама могли би да постану изузетно опасни, па је због тога Волт увек тајновит! И често га је немогуће пронаћи... Само ја знам како увек да му уђем у траг, користећи комуникациони систем који је супертајан: Волтел! Имам чак и план за хитне случајеве, уколико се деси да је он у опасности!

Друга порука коју је оставио, само сат времена касније, гласила је овако: – Драги Џеронимо, нашем заједничком пријатељу Геру О'Глифу хитно је потребна наша помоћ. Молим Вас да ме одмах позовете. КЛИК!

По гласу сам приметио да је деловао МНОГО УЗНЕМИРЕНО.

Тако забринут, одмах сам послушао и трећу поруку, у којој је Волт говорио ЕКСТРЕМНО УЗНЕМИРЕНО: – Драги Џеронимо, ако ме нисте одмах позвали, то сигурно значи да и Ви имате неки озбиљан проблем. Морам да пронађем решење: овога пута... сам ћу се снаћи! КЛИК!

Снаћи ће се сам? Сто му моцарела, професор Волт није више тако млад да се отисне у опасну **авантуру,** и то сâм!

Одмах сам му телефонирао да му се извиним и објасним да га нисам звао јер сам био у кревету – БОЛЕСТАН. Међутим, нико се није јавио ни на фиксни ни на мобилни телефон.

У том тренутку нисам имао другог избора:

морао сам да употребим **Волтел**, комуникациони систем који је био **СУПЕРТАЈНИ** изум професора Волта, а који је служио да се повежемо у хитним случајевима као што је то био овај!